

'Wszystko mogę w tym, który mnie umacnia' (Flp 4,13)
Słowa z Listu św. Pawła do Filipian odczytane podczas dzisiejszej Liturgii Słowa

Jednoczył ludzkość. Jednoczył Polaków Siostry i Bracia! Po raz pierwszy przeżywać będziemy w najbliższą niedzielę Dzień Papieski już bez obecności wśród nas Umiłowanego papieża Jana Pawła II w ziemskim wymiarze. Duchowo jest On z nami, jako nasz Orędownik w Domu Ojca. Trwa wielka modlitwa Kościoła o beatyfikację i kanonizację tego, który tak niedawno dzielił nasz ludzki los, ukazując słowem, a przede wszystkim przykładem życia prawdę o Bogu i o człowieku, stworzonym na obraz i podobieństwo Boga. Dzień Papieski jest nie tylko przywołaniem dzieła wielkiego Papieża, ale jest Dniem Kościoła, którego misję ukazywał i realizował Jan Paweł II w warunkach naszego czasu. 'Królestwo niebieskie podobne jest do Króla, który wyprawił ucztę weselną swemu synowi' (Mt 22,2) - mówi Chrystus w dzisiejszej Ewangelii. Na tę ucztę Bóg zaprasza wszystkich, którzy uczestniczą w ludzkiej godności i podejmują wysiłki, by swe człowieczeństwo przyozdobić w szatę godną człowieka. Przez ponad 26 ostatnich lat, na różny sposób my, Polacy wyrażaliśmy naszą miłość względem osoby Ojca Świętego Jana Pawła II. Fakt ten nie dziwił nikogo. W momencie odejścia do domu Ojca, ludzkość złożyła Mu hołd. Katolicy, chrześcijanie, a także wyznawcy innych religii oraz poszukujący swej drogi do Boga ludzie dobrej woli zdawali sobie sprawę z wielkości tego człowieka. Z Nim modliliśmy się. W Jego słowa wsłuchiwalismy się. Razem z Nim poszukiwalismy sposobów na rozwiązywanie trudnych problemów ludzi, zwłaszcza najbardziej ubogich. Nie mogliśmy jednak przewidzieć, że w chorobie i w momencie Jego odejścia do wieczności będziemy przy Janie Pawle II tak blisko. Odnosiło się wtedy wrażenie, że każdy z nas jest na Placu Świętego Piotra, że czuwa przy łóżku cierpiącego Papieża, jako przy kimś najbliższym. W czasie żałoby i pogrzebu byliśmy blisko Niego, a także blisko siebie nawzajem. Te dni uwidoczniły skrywane głęboko, niejednokrotnie dotknięte bolesnymi doświadczeniami, pragnienia żarliwej modlitwy, miłości, jedności, solidarności, dobra i międzyludzkiej życzliwości. Uświadamialiśmy sobie, że wartości te są najgłębszymi potrzebami człowieka, ponad konfliktami, grą interesów, bezwzględnością ekonomii czy wąsko pojętym sukcesem. Trudno powiedzieć czy kiedyś w historii naród Polski głębiej odczuwał takie zjednoczenie wokół wartości, które głosił i którymi żył wielki Papież. Świadomość bycia chrześcijaninem, a jednocześnie głęboka więź narodu mobilizowały nas we wspólnym hołdzie wobec tego Człowieka.

Nowy wymiar Dnia Papieskiego Drodzy Siostry i Bracia! Utożsamiamy się z treścią słów dzisiejszego pierwszego czytania: 'Oto nasz Bóg, Ten któremuśmy zaufali (...) cieszymy się i radujmy z Jego zbawienia' (Iz 25,9). Z perspektywy upływającego czasu widać lepiej, jak Bóg troszczy się o człowieka, wysłuchuje jego modlitw i nie opuszcza go w ciężkich doświadczeniach. Ten pontyfikat został nam dany przez Bożą Opatrzność na czasy trudne, jako odpowiedź Boga na potrzeby człowieka żyjącego na współczesnych pustyniach świata (por. Benedykt XVI, homilia z 24 kwietnia 2005). Wiele środowisk pragnie upamiętnić pontyfikat Ojca Świętego - Jana Pawła II. Należy jednak dołożyć starań, aby inicjatywy te miały głęboki sens i długotrwałą wartość. Jednym z najważniejszych dzieł w tym zakresie jest ustanowiony przed pięciu laty przez Konferencję Episkopatu Polski Dzień Papieski, obchodzony zawsze w niedzielę poprzedzającą wybór kardynała Karola Wojtyły na Stolicę Piotrową. W roku 2001, z tej okazji Jan Paweł II skierował do nas następujące słowa: 'Dziękuję za życzliwość tym, którzy w bliskości kolejnej rocznicy mojego pontyfikatu włączają się w obchody tzw. Dnia Papieskiego. Wierzę, że różnorakie celebracje religijne i wydarzenia artystyczne, jakie odbywają się w tym dniu, przyczynią się do głębszego poznania Ewangelii, nauczania Kościoła i więzi, jakie w całej naszej historii łączą wartości religijne i kulturowe'. Za tydzień, 16 października, w duchu wdzięczności i zobowiązania, z niegasnącą miłością wspomnimy Ojca Świętego Jana Pawła

II przeżywając kolejny, piąty już Dzień Papieski pod hasłem: Jan Paweł II - Orędownik Prawdy. We wszystkich kościołach zgromadzimy się na modlitwę w intencji rychłej beatyfikacji Jana Pawła II. Będziemy dziękować Bogu za dar Jego osoby. Ojciec Święty wielokrotnie prosił nas o modlitwę we własnej intencji w czasie trwania posługi piotrowej oraz po Jego śmierci. Wezwanie to odczytujemy jako nasz moralny obowiązek, któremu w sposób szczególny będziemy chcieli uczynić zadość w przyszłym tygodniu. Dzień Papieski od początku zakładał łączność ze Stolicą Piotrową dlatego nie może zabraknąć modlitewnej więzi z Ojcem Świętym Benedyktem XVI - bezpośrednim następcą Jana Pawła, coraz częściej nazywanego Wielkim. Jest to dla nas tym bardziej naglące, iż Benedykt XVI, już jako biskup i potem kardynał, był jednym z najbliższych Jego współpracowników, a teraz stał się kontynuatorem Jego apostolskich wysiłków. Dał temu wyraz w homilii pogrzebowej oraz w inauguracyjnym Słowie Bożym, skierowanym do nas u początku posługi Piotra.

Dzień, który łączy nas wszystkich Mamy nadzieję, że w uroczystości Dnia Papieskiego włączą się zwłaszcza miejscowości zaszczycone niegdyś wizytą apostolską, miasta od których przyjął On honorowe obywatelstwo, szkoły nazwane Jego imieniem, media, które w ostatnich miesiącach dały szczególnie mocny i wręcz wzruszający wyraz przywiązania do Ojca Świętego i wreszcie wszyscy ludzie dobrej woli. Będziemy przeżywali ten dzień w wielu obszarach: od wymiaru religijno-liturgicznego, poprzez naukowy i kulturalny, aż do konkretnego gestu solidarności z potrzebującymi. Na różne sposoby będziemy rozważać papieskie nauczanie. Stałe sięganie do tekstów Ojca Świętego jawi się bowiem jako nagląca potrzeba w polskiej rzeczywistości obecnej doby. Jan Paweł II był orędownikiem prawdy, był jej świadkiem, zwłaszcza tam gdzie była ona zagrożona, fałszowana czy zapomniana. Jego myśl ogarniała wszystkie aspekty prawdy o Bogu, człowieku i świecie. Przypominał wielokrotnie, że człowiek jest umiłowanym i chcianym dzieckiem Boga, a ostatecznym powołaniem człowieka jest uszczęśliwiająca zjednoczenie ze Stwórcą. Wbrew wielu prądom myślowym Jan Paweł II przekonywał, że człowiek jest drogą Kościoła, Chrystus jedynym jego Odkupicielem, że Bóg jest bogaty w miłosierdzie, (por. KDK nn. 12-22). Opierając się na takich podstawach teologicznych przechodził do ukazywania prawdy, dotyczącej życia doczesnego. Apelowal do wszystkich, aby uwierzyli, że sensem życia na ziemi nie jest duch agresji, konkurencji czy wzajemnego zwalczania, ale życie w atmosferze bratersko-siostrzanej, nacechowanej pokojem i przebaczeniem. Każdy ma swoje miejsce, jest potrzebny i odpowiedzialny za innych. Taka koncepcja życia wiary i życia społecznego ma silne podstawy biblijne i jest zakorzeniona w Bogu, a jej fundamentem jest prawda we wszelkich jej wymiarach. Przewodnikiem po drogach poszukiwania prawdy uczynimy więc w przyszłym tygodniu Jana Pawła II. Warto zastanowić się już dziś, w jaki sposób każdy z nas mógłby się włączyć w realizację tegorocznego programu Dnia Papieskiego, nade wszystko, by stawać się świadkiem prawdy. W specjalnej encyklice z dnia 6 sierpnia 1993 r. papież pisał: 'Blask prawdy jaśnieje we wszystkich dziełach Stwórcy, w szczególności zaś sposób w człowieku, stworzonym na obraz i podobieństwo Boga (por. Rdz 1,26): prawda oświeca rozum i kształtuje wolność człowieka, który w ten sposób prowadzony jest ku poznaniu i umiłowaniu Pana' (Veritatis splendor, n. 1).

Troska o zdolną młodzież - to wznoszenie żywego pomnika Janowi Pawłowi II Drodzy Siostry i Bracia Papieskie nauczanie społeczne stało się inspiracją dla polskich biskupów, a także dla wiernych świeckich przy powołaniu Fundacji Dzieło Nowego Tysiąclecia. Wspiera ona zdolną młodzież z małych ośrodków, o dużym bezrobociu, często zapóźnionych gospodarczo czy kulturowo, chcącą zdobyć gruntowne wykształcenie. Oprócz stypendiów, wychowawczym celom służą organizowane corocznie obozy. Opieka nad rzeszą 1300 stypendystów ze wszystkich zakątków Polski możliwa jest dzięki ofiarom, składanym przez wiernych w czasie zbiórki, towarzyszącej Dniowi Papieskiemu. Wszystkim, którzy w nadchodzącą niedzielę zechcą wesprzeć to Dzieło ofiarą i modlitwą, z serca dziękujemy: Bóg zapłać. Warto przypomnieć, że Ojciec Święty wyraził się o tym żywym pomniku, iż jest

najbliższy Jego sercu. 9 października 2004 roku usłyszeliśmy z Jego ust słowa: 'Pozdrawiam Fundację Dzieło Nowego Tysiąclecia i wszystkich, którzy z okazji kolejnej rocznicy pontyfikatu podejmują różnorakie inicjatywy religijne, kulturalne i społeczne. Cieszę się, że wspomnienie dnia, w którym Pan wezwał mnie na Stolicę św. Piotra staje się okazją do modlitwy, do refleksji nad sprawami wiary i nad rzeczywistością Kościoła a także do konkretnych czynów miłosierdzia, szczególnie na rzecz młodzieży, która potrzebuje wsparcia w zdobywaniu wykształcenia na miarę swoich zdolności. Niech ten wysiłek Kościoła w Polsce owocuje pokojem w życiu rodzinnym i społecznym'. Natomiast dwa lata wcześniej Ojciec Święty powiedział: 'Cieszę się, że (...) w tym dniu pozyskiwane są środki na wspieranie uboższej młodzieży przez stypendia naukowe, które pomogą jej lepiej przygotować się do zadań, jakie ją czekają w dorosłym życiu. Rzeczywiście jest to dzieło, które należy wspierać dla dobra całego Narodu. Gratuluję laureatom nagrody Totus'. Dzisiaj, po odejściu Jana Pawła do domu Ojca, Dzień Papieski i Fundację traktujemy jako jeden z najważniejszych sposobów realizacji duchowego testamentu Jana Pawła II.

Na czas przygotowywania i przeżywania Dnia Papieskiego w Roku 2005 wszystkim z serca błogosławimy. Warszawa, 17 czerwca 2005 r. Kardynałowie, Arcybiskupi i Biskupiobecni na 332 Zebraniu Plenarnym Konferencji Episkopatu Polski

List Episkopatu Polski należy odczytać z ambon w niedzielę, 9 października br.